

Odborník, historik Hrnko odmietol mlčať a zastal sa troch mučeníkov z Bielej légie, ocenených prezidentkou a hejtovaných liberálnou kaviarňou

- CZ24 News | 18. května 2022

SLOVENSKO: Vždy som sa držal hesla, že keď sa veľkí bijú, deti majú zaliezť pod stôl. Preto ani nekomentujem udalosti na východ od našej hranice, lebo objektívnu analýzu nikto nepotrebuje a propagandistické žvásty šíriť nemienim, píše na sociálnej sieti historik Anton Hrnko k ďalšiemu pokusu o prepisovanie dejín, aj osobností.

Veľmi sa ma však dotklo, keď niektorí ľavicoví extrémisti (žiaľ, je tam aj niekoľko ľudí, ktorých považujem ak nie za priateľov, tak určite za blízke osoby) napadli udelenie štátnych vyznamenaní trom mladým ľuďom, ktorých začiatkom päťdesiatych rokov justične zavraždili orgány komunistického „Československa“, len za to, že pre nich bola hodnotou existencia samostatného slovenského štátu a chceli aj niečo pre jeho udržanie urobiť. Nazvať týchto nevinných mladých ľudí fašistami je skutočne nechutné, nehistorické a zavádzajúce.

Skôr než prešiel k meritu veci, tak podotkol nasledovné:

- v baltských štátoch dnes oficiálne heroizujú členov divízií SS ako bojovníkov za národnú slobodu a aj v orgánoch NATO a EÚ to zdôvodňujú tým, že inde za svoju národnú slobodu bojovať nemohli. Táto argumentácia sa všeobecne prijíma
- dnes sa po slovenských uliciach premávajú aktivisti so znakmi nacistických divízií, ktoré sú dnes na Ukrajine symbolmi protiruského odporu. Aj oni tvrdia, že za slobodu Ukrajiny nemohli bojovať v iných orgánoch. To, že zavraždili stovky tisícov židov, Rusov, Poliakov sa akosi prehliada
- rovnako sa prehliada pôvod pozdravu Sláva Ukrajine. Geroim sláva! Keď si ho však preložíme do Nemčiny, aj nevzdelanec na úrovni slovenského priemerného politika musí pochopiť, kde sa ten pozdrav vzal. Len osoby a obsadenie sa vymenili. (Heil Ukrajine! Helden Heil) A týmto pozdravom sa nehanbí pozdraviť ani prezidentka SR.

Dnes trvať na benešovských posudkoch o Slovenskej ľudovej strane, keď v Maďarsku stavajú pomníky M. Horthymu a Česká pošta vydáva známky protektorátnemu prezidentovi E. Háchovi, je jednoducho nepochopiteľný atavizmus vo vzťahu k vlastným dejinám.

Ved' Ľudová strana bola 50 rokov (1895 – 1945) hlavnou slovenskou politickou silou. Nikdy, ani v rokoch slovenského štátu nebola fašistickou stranou a režim slovenského štátu bol síce autoritatívny, nedemokratický, antisemitský, ale označiť ho za fašistický možno len politickými vyjadreniami, nie na základe poctivej vedeckej analýzy, zdôrazňuje historik.

Áno, nikdy nebudem obhajovať veci, ktoré sú neobhájiteľné. Nikdy nebudem tvrdiť, že príslušníci Pohotovostných oddielov HG boli bojovníkmi za zachovanie slovenského štátu, hoci subjektívne si to asi o sebe mysleli.

Tak isto nikdy nepoviem, že banderovci, proti ktorým boli tí z PO HG úplní anjelici, boli mimo vraždiacej mašinérie nacistickej okupačnej politiky na Východe. Aj keď si možno subjektívne o sebe

mysleli, že bojujú za „nezávislú“ Ukrajinu, bojovali predovšetkým za víťazstvo Hitlerových zbraní na východnom fronte.

Ludáctvo bolo v podstate politickým hnutím, ktorého cieľom bolo dosiahnutie samosprávy pre Slovensko.

Paušálne ho vylúčiť zo slovenských dejín len preto, že nepasovalo benešovcom s jeho slovenským národným programom, že nepasovalo bolševikom za jeho jednoznačné odsúdenie bolševického režimu a za to, že boli jedinou slovenskou autentickou politickou silou, ktoré sa orientovala na USA, nie na východ (benešovci a ani komunisti takými neboli), je vymazanie polstoročia slovenskej histórie.

Áno, v HSLS boli ľudia ako V. Tuka, A. Mach, ale aj ľudia ako J. Sivák, minister školstva a národnej osvety, ktorý ako jediný minister z nacistami obsadenej Európy má v Yad Vašem pamätnú tabuľku za záchranu židov.

A množstvo a množstvo poctivých ľudí, ktorí s fašizmom nemali nič spoločné. Rovnako ako Púčik, Tunega a Tesár.

Prezidentka Z. Čaputová zrovna nie je politický typ, ktorý by som obdivoval. Ale to, že udelila trom mladým ľuďom, ktorí v zlej dobe boli popravení len za to, že túžili po slovenskej nezávislej štátnosti, si zaslúži úctu. Nie hlúpe, ahistorické tirády extrémnych ľavičiarov, uzatvára reakciu na ďalšiu búrku v liberálnom pohári s vodou historik a exposlanec **Anton Hrnko**.

AUTOR: Anton Hrnko